

Întâlnirea mea cu Hristos

**Interviuri cu occidentali convertiți
la Ortodoxie**

Colecția *Apologetica*

Editori fondatori și coordonatori:

DRAGOȘ DÂSCĂ și

PR. CEZAR ȚĂBĂRNĂ

Referenți științifici:

John Behr (St Vladimir's Orthodox Theological Seminary,
New York)

Pr. Philip LeMasters (McMurry University, Abilene;
St Vladimir's Orthodox Theological Seminary, New York)

Întâlnirea mea cu Hristos

Interviuri cu occidentali convertiți la Ortodoxie

Editor

RALUCA PRELIPCEANU

Colecția *Apologetica*

Seria *Convertiri*

1

Carte tipărită cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului **TEOFAN**
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

DOXOLOGIA

Iași, 2019

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Întâlnirea mea cu Hristos : interviuri cu occidentali convertiți
la ortodoxie / ed.: Raluca Prelipceanu. - Iași : Doxologia, 2019
ISBN 978-606-666-816-3

I. Prelipceanu, Raluca (ed.)

2

Imagine coperta I: Stepantsminda, Georgia. Fotografie de Michael
Bourgault. Sursa: unsplash.com, by permission
Texturi coperte: freepick.com, by permission.

© DOXOLOGIA, 2019
ISBN: 978-606-666-816-3

Redactor: Pr. Claudiu Coman
Corector: Lia Gociu
Tehnoredactor: Rema Zugravu
Design: Ștefan Pintilie
DTP: Leonard Lunguleac

Cuprins

Cuvânt înainte.....	9
---------------------	---

INTERVIURI

Belgia	17
Jean-Claude Polet (profesor de istorie și literatură la Universitatea Catolică din Louvain)	17
Danemarca	25
Jon Gissel (bizantinolog)	25
Elveția	29
Christine Chaillot (specialistă în cultul Bisericilor vechi orientale)	29
Pr. Michel Quenot (preot la Fribourg, iconolog)	41
Finlanda	51
Jopi Haari (doctor în muzică și cantor)	51
Jukka Mantymaki (doctorand în Teologie)	58
Franța	63
Emmanuel Astier (președintele <i>Asociației tinerilor ortodocși din Franța</i>)	63
Hélène Bléré (iconar)	70
Pr. Marc-Antoine Costa de Beauregard (protopopul de Franța al Mitropoliei Ortodoxe Române)	85

Arhim. Placide Deseille (Starețul Mănăstirii „Sfântul Antonie cel Mare”, Drôme)	98
Arhim. Simeon Cossec (Starețul Mănăstirii „Sfântul Siluan”, Normandia)	113
Jean-Jacques Séguin (regizor)	129
Marie Christiane Torrance (istoric, mama patrologului Alexis Torrance)	140
Germania	149
Cornelia Delkeskamp-Hayes (editor specialist bioetică creștină)	149
Gregor Fernbach (fondatorul și directorul Editurii <i>Hagia Sophia</i>)	175
Johannes Wolff (compozitor, editor)	179
Schiarhim. Justin Rauer (Schitul „Sfântul Spiridon”, Geilnau)	187
Irlanda	199
Bruce Clark (ziarist la <i>The Economist</i>)	199
Marea Britanie	203
Arhim. Deiniol (singurul preot ortodox din Țara Galilor)	203
Marina Carrier (soră la mănăstirea românească de pe Insula Mull)	217
Mary Laura Rollason	229
Noua Zeelandă	235
Aidan Hart (iconograf)	235

Olanda	247
David den Boer (antreprenor)	247
Maica Maria (Stareța Mănăstirii „Nașterea Maicii Domnului”, Asten)	253
SUA	265
Lyn Breck (psihoterapeut, soția Părintelui profesor John Breck)	265
George Willkinson (pseudonim, fost musulman, a cerut să nu i se dezvăluie adevărata identitate)	277
John Maddex (directorul postului de radio <i>Ancient Faith</i> și al editurii asociate)	289
Suedia	301
Arhim. Dorotei Frosner (Mănăstirea „Sfânta Treime”, Göteborg)	301

ANEXĂ

Japonia

Nobuyuki Gheorghe Nukina (maestru de karate)	311
--	-----

Interviuri

BELGIA

Jean-Claude Polet

Pe Profesorul Jean-Claude Polet l-am reîntâlnit la colocviul „Întâlnirea cu duhovnicul: Părintele Sofronie Saharov” (Iași, 2016). Este profesor emerit de literatură la Facultatea de Filosofie și Litere din cadrul UCL (Université Catholique de Louvain) și la Universitatea „Notre-Dame de la Paix” din Namur. Este, în același timp, secretarul Asociației „Sfântul Siluan Athonitul”.

Profesorul Jean-Claude Polet a avut amabilitatea de a ne împărtăși experiența sa privitoare la relația cu Părintele Sofronie Saharov, care a avut un rol decisiv în convertirea sa la Ortodoxie, dar în același timp ne-a vorbit despre efectele acestei convertiri asupra vieții sale personale și despre diferențele dintre slujbele catolice și cele ortodoxe, ca și despre cum s-ar putea ajunge la o unitate între catolici și ortodocși în Duhul Sfânt.

Cum ați ajuns la Mănăstirea „Sfântul Ioan Botezătorul”?

Este o poveste lungă, dar voi fi succint. Aveam o căutare duhovnicească ce m-a purtat un pic prin toate religiile: de la hinduism la religiile creștine, trecând prin islam. Prin naștere și educație eram catolic, dar religia catolică nu mă mulțumea: căutam ceva mai mult și mai bun. Un prieten mi-a sugerat că soluția nu este o religie, ci un povățuitor duhovnicesc, și atunci m-am îndreptat către un povățuitor musulman sufit, un occidental convertit. L-am întâlnit, dar acesta mi-a spus: „Nu există religie mai bună decât cea creștină, iar dacă tot căutați un povățuitor duhovnicesc, de ce nu mergeți la Părintele Sofronie?”.

Un musulman v-a spus așa ceva?!

De fapt era creștin la origine, dar se convertise la islam și devenise povățuitor musulman. Acesta îl cunoscuse pe Părintele Simeon, călugărul de referință pentru lumea francofonă din mănăstirea Părintelui Sofronie, și astfel m-a îndrumat într-o direcție pe care o mai recomandase deja altcuiva.

Cum s-a desfășurat prima întâlnire cu Părintele Sofronie?

A fost foarte simplu. Am fost mai întâi la Mitropolitul Antonie Bloom, la Londra, crezând că ar putea să devină dumnea-lui părintele meu duhovnicesc. Am mers la el în două rânduri, dar după cea de-a doua întrevedere, Mitropolitul Antonie mi-a spus: „Nu sunt eu cel pe care-l căutați, mergeți la Părintele Sofronie!”. Era deja a doua recomandare pe care o primeam, prima venind din partea unui îndrumător duhovnicesc musulman sufit, cea de-a doua din partea unui ierarh ortodox! M-am dus să-l întâlnesc pe Părintele Sofronie, am mers la mănăstire, dar n-am întreprins nimic special, în afara faptului că mă aflam acolo. Și părintele și-a dat seama că eram acolo, căci era o perioadă când încă nu venea multă lume la mănăstire. Ne aflam în anul 1974. Și-a dat seama că veneam pentru întâia oară. Am stat trei zile și nu s-a întâmplat nimic. Am plecat, el nu mi-a spus nimic, nici „bună ziua”, nici „la revedere”, doar m-a privit în timpul meselor. Dar când am revenit, el însuși a venit la mine și m-a întrebat: „Vreți să-mi vorbiți?”. Eu am zis că da și apoi am avut o primă întrevedere, iar în momentul acela mi-am spus că este o persoană importantă, dar numai la a treia sau a patra întâlnire, căci începusem să merg regulat la mănăstire – mergeam în fiecare lună, sau din două în două luni – am simțit în mod profund și decisiv că, neîndoielnic, Părintele Sofronie era cel care întreținea înlăuntrul meu lucrarea Duhului Sfânt și că, prin urmare, nu trebuia să mai caut în altă parte, nici nu exista o altă persoană mai potrivită.

Și cum ați ajuns să vă botezați? Îmi închipui că nu a fost o decizie ușoară.

Nu am fost rebotezat. Părintele Sofronie nu reboteza, ci făcea doar Mirungerea. Am așteptat șapte sau opt ani înainte să

iau această decizie, pentru simplul motiv că soția mea, copiii mei, părinții mei, frații și surorile mele și ale soției mele, unchii și mătușile mele, practic întreaga familie este catolică și cât se poate de practicantă. Printre rudele mele am preoți și maici catolice, deci a fost un pic dificil pentru mine să introduc un element de ruptură față de familie, iar Părintele Sofronie mi-a spus: „Nu deveniți ortodox, dacă nu simțiți o chemare imperioasă. Rămâneți catolic, nu trebuie să provocăm probleme, nu trebuie să provocăm tragedii”. Dar după o perioadă, nimic nu m-a mai putut împiedica să mă convertesc și am fugit de catolicism. M-am refugiat la Părintele Sofronie și i-am cerut Mirungerea, iar el m-a primit și a devenit nașul meu. Părintele Simeon a fost cel care a slujit la Mirungerea mea.

Cred că Părintele Simeon a avut o influență mare asupra lumii francofone, nu-i așa?

Într-adevăr. Părintele Sofronie a avut o mare influență asupra lumii francofone, astfel că în 1974, când a apărut cartea sa despre Starețul Siluan, a fost citită cu entuziasm în lumea francofonă, mai cu seamă de către catolici. Lumea ortodoxă nu era prea entuziasmată, protestanții un pic, dar catolicii au fost foarte entuziasmați. Părintele Simeon, care este traducătorul cărții în limba franceză, a avut, astfel, un rol hotărâtor în a-l face cunoscut pe Sfântul Siluan și gândirea Părintelui Sofronie în spațiul francofon și, la scurt timp după ce l-am întâlnit pe Părintele Sofronie, acesta l-a numit pe Părintele Simeon drept povățuitor al meu.

Acolo l-ați cunoscut și pe Părintele Rafail Noica?

Da, încă de la bun început, căci Părintele Rafail se afla deja acolo. Ne-am întâlnit de mai multe ori. Am avut relații foarte bune cu Părintele Rafail, era foarte simpatic, dar nu a fost nicio dată duhovnicul meu. Nu era cu putință, căci eu mersesem pentru Părintele Sofronie și îl mai aveam și pe Părintele Simeon, iar Părintele Sofronie îl desemnase pe Părintele Simeon pentru această sarcină.

Cum a primit familia decizia dumneavoastră?

Acest fapt a fost și rămâne un pic tragic. Rămâne totuși o dificultate importantă, mai ales, pentru propria familie. Dar mi-o asum. Îmi spun că e din cauză că sunt un soț și un tată prost, din cauza aceasta nu s-au convertit cu toții. Unul dintre băieții mei, cel mai tânăr, s-a convertit și el la Ortodoxie la vârsta de 35 de ani, dar a avut propriul parcurs în această direcție, iar una dintre fiicele mele s-ar putea să se convertească, dar ezită, iar per ansamblu există o absență a dialogului. Aceasta e, poate, din pricina slăbiciunilor și neajunsurilor mărturiei mele. Dar nădăjduiesc că totul se va rezolva într-o bună zi în chip providențial, la fel cum multe lucruri se întâmplă în mod providențial. Acesta este punctul meu de vedere.

Într-adevăr, nu putem forța libertatea celorlalți, nu-i așa?

Părintele Sofronie mi-a spus: „Niciodată, dar niciodată să nu forțați!”. Într-un fel, eu asta am și făcut, punându-i pe ceilalți în fața faptului împlinit, nu-i așa? Și poate că am greșit, dar nu văd cum aș fi putut proceda altfel.

În ce ar consta moștenirea pe care ați primit-o de la Părintele Sofronie?

Moștenirea pe care am primit-o de la Părintele Sofronie este foarte mare și importantă. Eu cred, de altfel (poate că este un gând de mândrie), dar cred că am înțeles corect gândirea și linia duhovnicească a Părintelui Sofronie. A-i înțelege gândirea este mai puțin important, dar mi se pare mai ales că regăsesc înlăuntrul meu ceva din prezența sa, căci Duhul Sfânt pe Care mi L-a descoperit este Cel ce continuă să mi-l facă cunoscut și în acest sens există o înțelegere între Părintele Sofronie, energiile harului Duhului Sfânt și mine însumi, care ne situează într-o neîntreruptă legătură. Aceasta resimt mai presus de toate, de aceea vă spun că este foarte mare și importantă. Este importantă pentru că sunt în întregime cuprins în această relație, și este mare pentru că nu există nimic superior; și cred că este vorba de ceva tainic, căci aș putea cu dificultate să exprim altfel lucrurile.